మృత్యు శిఖరం

యస్. గీతారాణి

భాస్కర్ ఆ యువతిని మరోసారి చూసాడు.

దివినుంచి భువికి దిగివచ్చిన అప్సర కన్యలా వుందా యువతి.

ఎర్రటి పోలిస్టర్ చీర, అదేరంగు జాకెట్.

ఎత్తుగా బన్ ముడివేసింది, వారగా ఎర్ర గులాబి తురిమింది.

పెదవులకు ఎర్రటి లిప్ స్టిక్.

మెడలో ఎర్ర రాళ్ళ నెక్లెస్, ఓ చేతికి ఎర్రటి గాజులు, మరోచేతికి రిస్ట్ వాచి, చేతిలో ఎర్రటి బాగ్.

రెడ్ లైజంర్.

భాస్కర్ లోలో అనుకొంటూ, తన చెవర్ లెట్

కారుని ఆమె ముందు ఆపాడు.

"మేడమ్. బస్ వాళ్ళు స్ట్రైక్ చేసారు. ఈరోజు బస్‌లు నడవవు. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే నా కారు ఎక్కండి."

ఆ యువతి రెప్పలు టప,టపా కొట్టింది.

అందమైన ఆ కనురెప్పలమీద నైస్‌గా చిన్న ముద్దు పెట్టుకొంటే అని అనుకొన్నాడు లోలోపల.

బాక్ డోర్ తెరిచాడు.

ఆ యువతి విచ్చిన గులాబిలా నవ్వి కారు ఎక్కింది.

"ఎడ్రస్ ప్లీజ్," అన్నాడు.

ఆ యువతి ఎడ్రస్ చెప్పింది.

భాస్కర్ కారుని ముందుకు దూకించాడు.

అతడి దృష్టి రోడ్‌మీదున్నా మనసు మాత్రం ఆ యువతిమీదనే వుంది.

అంత సౌందర్యంగల యువతిని అతను ఇంతవరకూ చూసివుండకపోవటమే అందుకు కారణం.

"మీ పేరు?"

ఆ యువతి సన్నని స్వరాన ప్రశ్నించింది.

"భాస్కర్. మీ పేరు?"

"మీనా."

"బ్యూటిఫుల్ నేమ్."

"మీరు యేం చేస్తున్నారు?" మీనా అడిగింది.

"తరగని ఆస్తిని తరిగిస్తున్నాను" అతను పెద్దగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"మీరేం చేస్తున్నారు?"

తిరగవేసి ప్రశ్నించాడు.

"సేల్స్ జనరల్‌గా పనిచేస్తున్నాను."

మీనా జవాబు వెనుక ఏదో వేదన దాగివున్నా అది అతను గుర్తించలేదు. ఆ తరువాత అతను యేదేదో మాట్లాడాడు.

ఆమె అందంగా మాట్లాడింది.

పది నిముషాలలో ఒక చిన్న పెంకుటింటిముందు ఆపాడు కారుని.

ఆ ఇంటికి దగ్గరగా ఒక్క ఇల్లూ లేదు.

ఆ ఇంటికి దూరంగా కొన్ని ఇళ్లు వున్నా, ఏ ఇంట్లోనూ లైట్ వెలుగుతున్నట్లు లేదు.

మీనా కారు దిగి బాగ్‌లోంచి తాళంచెవి బయటికి తీస్తూ, "కాఫీ తీసుకొందురుగాని లోపలకి రండి," అని అంది.

అందమైన ఆడపిల్ల ఆహ్వానాన్ని కాదనగల శక్తి ఏ పురుషుడికి వుండదు. భాస్కర్ ఆమెతో ఇంట్లోకి నడిచాడు.

గది పెద్దదిగానే వుంది.

టేబిలు, కుర్చీ తప్పించి మరేమీ లేవు.

"మీరు ఒక్కరే వుంటున్నారా?"

కుర్చీలో కూర్చుంటూ అడిగాడు.

"అవును. నాకు నా అన్నవారు ఎవరూ లేరు" అని చెప్పి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది మీనా.

ఐదు నిముషాలలో రెండు కప్పులతో బూస్ట్ తీసుకు వచ్చింది.

"ఎందుకండీ శ్రమ పడ్డారు" మొహమాటంగా అన్నాడు.

"నేనూ తీసుకొంటున్నానుగా. నాకోసం తీసుకోండి" మీనా చిన్నగా నవ్వుతూ, కప్పు అతని చేతికందించింది.

సన్నటి మృదువాటి ఆమె చేతివ్రేళ్ళు భాస్కర్ చేతికి తగిలాయి. ఆమె శరీరంలోంచి తన శరీరంలోకి కరెంట్ ప్రాకి వచ్చిందేమో నని అనుకొన్నాడతను.

మెత్తటి ఆమె చేతిని ఎడంచేత్తో సన్నగా నొక్కాడు.

"చల్లారిపోతోంది. తీసుకోండి" మీనా తన చేతిని మృదువుగా విడిపించుకొన్నది.

భాస్కర్ తన తొందరపాటుకు సిగ్గిలుతూ బూస్ట్ గడగడా త్రాగేసి, కప్పు క్రింద పెట్టాడు.

బూస్ట్ గొంతులోనికి దిగుతుంటే ఏదోలా అనిపించిందతనికి.

కానీ ఏదీ గుర్తించే స్థితిలో లేడు అతను.

"మీరు ఏంపనిమీద బయలుదేరారు?"

"నేనా...నా ఫ్రెండ్ బర్త్‌డే పార్టీకి వెళ్ళి వస్తున్నాను. వాడు ..వాడి..."

భాస్కర్ తన మాటల్ని అసంపూర్తిగా వుంచేసి, తల వెనక్కి వాల్చేసాడు.

మీనా వీధి తలుపులు గడియపెట్టి, రెండు కప్పులు శుభ్రంగా కడిగి, భాస్కర్ దగ్గరకి వచ్చింది.

స్పృహ కోల్పోయి వున్నాడతను.

మీనా తన చేతి వాచీని చూసుకొన్నది.

తొమ్మిది అయింది.

ఆమె విసుగ్గా అటూ, ఇటూ పచార్లు చెయ్యసాగింది.

తొమ్మిదిన్నర అయేసరికి ఆమె ఇంటి ముందు ఒక కారు వచ్చి, ఆగింది.

కారు ఆగిన శబ్దం విని మీనా తలుపులు తెరచింది.

ఒక అందమైన యువకుడు కారు దిగాడు.

"మీనా! అంతా రెడియా?"

మౌనంగా రెడియే అన్నట్లు తల వూపింది.

"గుడ్!"

ఆ వ్యక్తి మీనాను దగ్గరగా తీసుకొని, ఆమె చెం
మీద చిన్నగా ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు.

మీనా చిరాగ్గా అతని ముఖాన్ని దూరంగా నె(
వేసింది.

"ప్రణయాలకి ఇది సమయం కాదు. లోపల భాస్క(
అనే అతను వున్నాడు" అని అంది.

"డార్లింగ్! చెప్పిన ప్రతి పనిని చాలా చక్కగ
చేస్తావు" అన్నాడు ఆమెను మెచ్చుకోలు కళ్ళతో
చూస్తూ.

ఆమె ఏం మాట్లాడకుండా లోపలకి నడిచింది.

ఆ వ్యక్తి గదిలోకి వచ్చి, తెలివితప్పి వున్న
భాస్కర్‌ను భుజాన వేసుకొని, కారులో పడుకోబెట్టి
తిరిగి గదిలోకి వచ్చాడు.

మీనా కుర్చీలో కూర్చొని అలసటగా రెండు చేతు
లతో తల పట్టుకొంది.

"మీనా! నీవు వెంటనే యీ ఇల్లు ఖాళీ చేసేయ్!"

ఆమె తల ఎత్తి అతన్ని చూసి, అలాగే అన్నట్లు తల
వూపింది.

"నీవు ఎలాంటి వెర్రివేషాలు వేసినా రవి శవాన్ని
మాత్రమే చూస్తావు. వాడిని దృష్టిలో పెట్టుకొని నాకు
ఇలాగే సహకరిస్తూ వుండు."

ఆ వ్యక్తి కర్కశంగా పలికి బయటకి నడిచాడు.

2

మాధవ్ లైబ్రరీలో న్యూస్ పేపర్ చూస్తున్నాడు. అతనికి విమల్ అనే తమ్ముడు తప్పించి మరెవరూ లేరు.

డిగ్రీ చేతికి రాగానే వుద్యోగంకోసం వేట ప్రారంభించాడు మాధవ్.

మాధవ్ పేపర్ తిరగవేస్తూ, వాంటెడ్ కాలమ్‌లో వుద్యోగ వివరాల ప్రకటన ఒకటి చూసి ఎగిరి గంతేసినంత పని చేసాడు.

వుద్యోగం హైద్రాబాద్‌లో. ఒక ఫ్యాక్టరీ అధినేతకు పి.ఏగా పనిచెయ్యాలి. జీతం తొమ్మిది వందలు.

మాధవ్ తన డైరీలో వుద్యోగ వివరాలు, ఎడ్రస్ ఎక్కించుకొని ఇంటికి వచ్చాడు.

విమల్ కాలేజి నుంచి అప్పుడే ఇంటికి వచ్చాడు.

విమల్ వుద్యోగ వివరాలు విని పెదవి విరిచాడు.

"అన్నయ్యా! ఈ మధ్య వూర్లో చాలా మోసాలు జరుగుతున్నాయి. ఈ జాబ్ మంచిది కాదేమో ననిపిస్తున్నది. ఇద్దరు ముగ్గురు యువకులు మాయమైనారని మా ఫ్రెండ్స్ అనుకొంటూ వుంటే విన్నాను," అతను తన మనసులో అనుమానాన్ని బయట పెట్టేసాడు.

మాధవ్ తమ్ముడి భయానికి ఫక్కున నవ్వేశాడు.

"విమల్! ప్రతీదానికి భయపడతావేమిరా. చెట్టంత వున్న నన్ను ఎవడేం చేస్తాడు?"

"ఏమో, అన్నయ్యా! నువ్వు ఈ జాబ్ కోసం వెళ్ళటం నా కిష్టంలేదు. ప్రపంచంలో మోసాలు పలురకాలుగా వుంటాయి. ఎంతటివారినైనా చాలా తెలివిగా మోసగిస్తూ

వుంటారు కొందరు.''

''గుండెధైర్యం లేనివాళ్ళు, తెలివి తక్కువవాళ్ళు మోసగింపబడతారు'' మాధవ్ తమ్ముడి వాదనను ఖండిస్తూ అన్నాడు.

విమల్ మరేం మాట్లాడలేకపోయాడు.

అన్నతో అతిగా వాదించే అలవాటు లేదు అతనికి.

మాధవ్ తమ్ముడికి ఎంతగానో నచ్చచెప్పి, ఆ మర్నాడు హైదరాబాద్‌కి ప్రయాణమైనాడు.

మాధవ్ హైదరాబాద్ చూడటం అదే ప్రథమం.

తళతళ లాడుతున్న హుస్సేన్ సాగర్, రవీంద్ర భారతి, పబ్లిక్ గార్డెన్, చూస్తూ ఎంతో ముచ్చటపడిపోయాడు.

ఇంటర్‌వ్యూ కాగానే అన్నీ చూడాలని అనుకొన్నాడు.

అరగంట తరువాత ఒక పెద్ద బంగళా ముందు ఆగింది ఆటో.

మాధవ్ ఆటో డ్రైవర్‌కి డబ్బులు ఇచ్చివేసి, బంగళా నంతా ఒకసారి పరికించిచూశాడు. భవనం చాలా పెద్దదే.

బయట గూర్ఖా కాపలా లేకపోవటంతో మాధవ్ గేటు తెరచి, లోపలకి అడుగుపెట్టాడు.

కాలింగ్ బజర్ నొక్కి వచ్చే వ్యక్తులకోసం ఎదురు చూస్తూ నిలుచున్నాడు.

ఐదు నిముషాలలో ఓ నౌకరు వచ్చి తలుపు తెరిచాడు.

మాధవ్ తను ఎందుకు వచ్చినది చెప్పుకొన్నాడు,

''అయ్యగారు ఆ గదిలో వున్నారు వెళ్ళండి'' నౌకరు ఒక గది చూపించాడు.

మాధవ్ చూపించిన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

ఆ గదిలో ఒక అందమైన యువకుడు కూర్చొని వున్నాడు.

"నమస్తే!"

మాధవ్ వినయంగా నమస్కరించాడు.

ఆ యువకుడు ప్రతి నమస్కారం చేసి, మాధవ్ కూర్చొనేందుకు సీట్ చూపించాడు.

మాధవ్ కూర్చొని తన సర్టిఫికేట్స్ చూపించాడు.

ఆ యువకుడు సర్టిఫికెట్స్ ఓసారి చూసేసి, అవి టేబిల్ పైపెట్టి, మాధవ్ ముఖంలోకి చూసాడు.

"మిస్టర్ మాధవ్! నాకు కావలసింది ఈ సర్టిఫికెట్స్ కావు. మీ ధైర్య సాహసాలు."

మాధవ్ వింతగా చూసాడు.

"యస్. అర్ధరాత్రి శ్మశానంలోకి వెళ్ళగలిగే వాడు నా సెక్రటరీ కావాలి. క్రూరజంతువులను చూసికూడా బెదరని వాడికే ఈ జాబ్!"

ఆ యువకుడు టేబిల్ పైనున్న పేపర్ వైట్ అటూ, ఇటూ త్రిప్పుతూ అన్నాడు.

మాధవ్ కళ్ళలో ఆశ్చర్యం కదలాడింది.

మాధవ్ కుర్చీలో అటూ, ఇటూ ఇబ్బందిగా కదిలాడు.

"సార్! పిరికితనం అంటే నాకు చాలా అసహ్యం. చిన్నపుడు పదో ఏట మా వూరిలో చింతతోపుల్లో దెయ్యాలున్నాయని అంతా అంటే, నేను ఆ తోపుల్లో ఓ రాత్రి అంతా దెయ్యంకోసం కాపుకాసాను. ఏ దెయ్యం నాకు కనిపించలేదు. ఇంక క్రూరమృగాలంటారా? అవి ఇంతవరకూ నాకు ఎదురు పడలేదు. ఒకవేళ పడితే శక్తి వున్నంత వరకూ పోరాడాలనే వుంది" చెప్పాడు మాధవ్.

ఆ యువకుని కళ్ళలో విచిత్రమైన కాంతి కదలాడిం
పేపర్ వెయిట్‌ని త్రిప్పుతున్న అతని కుడిచేయి, దాని
అదిమి పట్టింది. అతని పిడికిట్లో పేపర్ వెయిట్ నలిగిపో
న్నదా అనేంత గట్టిగా పిడికిలి బిగించాడు.

తెల్లటి చేతిమీద నీలి నరాలు వుబ్బి స్పష్టంగా కని
స్తున్నాయి.

"గుడ్! నీలాంటి వ్యక్తే కావాలి నాకు. ధైర్యాని
ధైర్యం చూపేవాడంటే నాకు చాలా ఇష్టం!"

ఆ యువకుడు కుర్చీలోంచి నిలుచున్నాడు.

అతని అందమైన వదనం ఎర్రగా మారిపోయింది.

కళ్ళలో ఎర్రటి జీరలు కదలాడాయి.

అతనిలో వచ్చిన మార్పుకు మాధవ్ కొంత కలవ
పడ్డాడు.

ఎందుకో గుండెలు దడదడలాడాయి.

అతనికి తమ్ముడి మాటలు చప్పున గుర్తుకు వచ్చాయి.

ఏదో అందామని చూసాడు.

కాని అప్పటికే ఆలస్యమయిపోయింది.

ఆ యువకుడు రుమాలు తీసి మాధవ్ ముక్కు దగ్గర
వుంచాడు.

మాధవ్ గట్టిగా వూపిరి పీల్చి, తల వెనక్కి
వాల్చేసాడు.

ఆ యువకుడు తృప్తినిండిన చూపులతో మాధవ్‌ని
కొద్ది క్షణాలు చూసి, గది బయటకు వచ్చాడు.

హాలులో నౌకరు, మరో ఇద్దరు వ్యక్తులు పేక ఆడు
తున్నారు. ఆ యువకుని చూడగానే పేక బల్లపై పడేసి,
వినయంగా లేచి నిలుచున్నారు.

"జాన్! మాధవ్‌ని తీసుకొని నేను వెళ్ళిపోతున్నాను. జాగ్రత్త! ఎలాంటి పొరపాట్లు చెయ్యకండి."

ఆ యువకుడు ఇంకొద్ది నిముషాలు మాట్లాడి, మాధవ్ వున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు.

3

విమల్ అన్నయ్య వస్తాడేమోనని, నాలుగురోజుల నుంచి ఎదురుచూస్తున్నాడు. ఇంటర్‌వ్యూ కాగానే వచ్చేస్తానని చెప్పిన మాధవ్ నాలుగురోజులైనా తిరిగి రాకపోవటంతో విమల్ చాలా గాబరాపడిపోయాడు.

ఇంట్లో నిలువ బుద్ధికావటంలేదు. వీధిలోకి వెళ్ళ బుద్ధి కావటంలేదు. ఫ్రెండ్స్ మాటలు ఒక్కొక్కటి గుర్తు కొస్తుంటే అన్న ఏ ప్రమాదంలో చిక్కుకోలేదు కదా అని భయపడుతున్నాడు.

ఆ సాయంత్రం మిత్రులు నలుగురు విమల్ ఇంటికి వచ్చి, అతన్ని బలవంతంమీద బీచికి తీసుకుపోయారు.

ఐదుగురు బీచిలోకి అడుగుపెట్టేసరికి ఒకచోట జనం గుంపుగా కనిపించారు.

అంతా గుంపును తోసుకుంటూ ఆ మధ్య ఏముందా అని చూసారు.

గుంపు మధ్యలో ఒక వ్యక్తి పడివున్నాడు.

అతనికి ఒక చేయిలేదు, కాలులేదు.

మనిషి చాలా వికృతంగా చంపబడి వున్నాడు.

ఆ వ్యక్తిని చూస్తూనే విమల్ "అన్నయ్యా!" అని గావుకేక వేసి, ఆ శవంమీద పడి రోదించాడు.

విమల్ మిత్రులు మాధవ్‌ను సులభంగా గుర్తించారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శామ్యూల్ చుట్టూ మూగివున్న వా దూరంగా తరిమివేసి, విమల్ మిత్రులను ఆ శవా గురించి ప్రశ్నించాడు.

వాళ్ళు మాధవ్, విమల్ అన్నదమ్ములని చెప్పారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రోదిస్తున్న విమల్‌ని ఓదారడిం మాధవ్ చావుకు కారణం అడిగాడు.

విమల్ ఏడుస్తూనే జరిగినదంతా చెప్పాడు.

ఉద్యోగానికి వెళ్ళిన అన్న అలా సముద్రం పాలు టానికి కారణం అతనికి బోధపడటం లేదు.

తల్లి, తండ్రీ సర్వం అన్నీ అన్నయ్యే అనుకొనే ఆ డికి ఆ అన్న మామూలుగా చనిపోలేదని, ఏదో జంతు చేత చంపబడి, ఆ తరువాత సముద్రంపాలయ్యాడని ఇ స్పెక్టర్ ద్వారా తెలుసుకొన్న విమల్ దుఃఖాన్ని ఆపుక లేకపోయాడు.

4

"రాజాగారూ! నా పేరు విమల్. మా అన్నయ్య మాధవ్‌ని ఎవరో ఘోరాతిఘోరంగా హత్యచేశారు" విమల్ రుద్ధమైన గొంతుతో అన్నాడు.

"ఏం జరిగిందో వివరంగా చెప్పండి" అడిగాడు డిటెక్టివ్ రాజా.

విమల్, మాధవ్ ఇంటర్‌వ్యూకు వెళ్ళిన దగ్గరనుంచి అంతా చెప్పాడు.

"రాజాగారూ! ఇన్‌స్పెక్టర్ గారికి అంతా చెప్పాను. ఆయన అన్నయ్యను చంపిన కిరాతకులను పట్టుకొంటానని అన్నారు. కానీ పోలీస్ డిపార్టుమెంట్ మీద అంత నమ్మకంలేక మీ దగ్గరకు వచ్చాను. అన్నయ్యను

ఇంటర్‌వ్యూ చేసిన వ్యక్తులే చంపివుంటారని నా అనుమానం. నేను పేదవాడిని, ఫీజు ఇచ్చుకోలేను'' అతను చెమర్చిన కన్నులతో అన్నాడు.

"విమల్! ఫీజును గురించి ఆలోచించకు. మీ అన్నయ్యను చంపిన కిరాతకుల్ని పట్టుకోనేందుకు ప్రయత్నిస్తాను. మీరు మీ ఇంటికి వెళ్ళండి'' రాజా పూరడింపుగా అన్నాడు.

విమల్ కళ్ళు మెరిశాయి.

మరోసారి డిటెక్టివ్‌కు నమస్కరించి, లేచి నిలబడ్డాడు.

"మీ ఇంటి ఎడ్రస్ ఇచ్చివెళ్ళండి,'' అసిస్టెంట్ గోపి నోట్‌బుక్ పెన్ పట్టుకొని అన్నాడు.

విమల్ ఎడ్రస్ చెప్పి, ఇంటిదారి పట్టాడు.

"గోపీ! డ్రెస్ చేసుకో. ఇన్‌స్పెక్టర్ శ్యామ్‌దగ్గరకు వెళ్ళి కేసు వివరాలు తెలుసుకొందాం!'' అన్నాడు డిటెక్టివ్ రాజా కుర్చీలోంచి లేస్తూ.

గోపి ఐదునిముషాలలో డ్రెస్ చేసుకొని వచ్చాడు.

ఇద్దరూ తమ ఫియెట్ కారులో పోలీస్‌స్టేషన్‌కు వెళ్ళారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శామ్యూల్ డిటెక్టివ్‌లని చూసి, విష్ చేసి "ఏమిటిలా దయచేసారు?'' అని అడిగాడు నవ్వుతూ.

"శ్యామ్! మొన్న బీచిలో దొరికిన మాధవ్ శవం కేసు ఎంతవరకు వచ్చింది?'' అని ప్రశ్నించాడు డిటెక్టివ్ రాజా.

"మాధవ్ ఒక్కడే కాదు, మరికొందరు కూడా ఇదే

రీతిలో అంటే జంతువులచేత చంపబడ్డారు. కొం ఆత్మహత్యలు అన్నట్టుగాకూడా వున్నాయి."

"వ్వాట్?" రాజా ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

"మొట్ట మొదటికేసు తాజ్. ఉమెన్స్ కాలేజి వి: ర్థిని. ఎవరో ఒక కుర్రవాడిని ప్రేమించింది. ఇంట్లోవ ఆ కుర్రాడితో తిరగవద్దని శాసించారట. తాజ్ అతని పారిపోతున్నట్లుగా ఇంట్లో లెటర్ వ్రాసిపెట్టి పోయింది. కానీ మరో పదిరోజులకు ఆమె శవం ట్రై పట్టాలక్రింద దొరికింది.

తర్వాత భాస్కర్. బాగా డబ్బున్నవాడు. త తండ్రులకు ఒక్కడే కొడుకు. మిత్రుడి బర్త్ డే పార్టీ వెళ్ళాడు. వెళ్ళినవాడు ఇంటికి తిరిగి రాకపోయేసరి అతని తల్లి, తండ్రులు నాకు రిపోర్ట్ ఇచ్చారు. వాళ్ళు రిపోర్ట్ ఇచ్చిన నాలుగురోజులకే భాస్కర్ శవం బీ: ఒడ్డున దొరికింది.

ఇలాంటి కేసులే మరో నాలుగైదు దొరికాయి. హంతకుడు ఎవడో చాలా చిత్రంగా హత్యలుచేసి తప్పించుకొంటున్నాడు. విళ్ళు ఏ కారణంచేత చంపబడు తున్నారో అర్థం కావటంలేదు. ఆ హంతకుడు ఏ పిచ్చి వాడో అయివుండవచ్చునిపిస్తున్నది.

మేము హంతకుడిని పట్టుకొనేందుకు తీవ్ర ప్రయ త్నాలే చేస్తున్నాము. విమల్ ద్వారా మాధవ్ ఇంటర్ వ్యూకు వెళ్ళిన ఎడ్రస్ తెలుసుకొని, హైదరాబాద్‌లో క్రైమ్‌బ్రాంచి ఇన్‌స్పెక్టర్ థామస్‌కు మాధవ్ కేసు వివరాలు తెల్సుకోమని ట్రంకాల్ చేసి చెప్పాను.

మాధవ్ ఇంటర్‌వ్యూకు వెళ్ళిన ఇంటిగల ఆయన పేరు

జాన్. ఆయనకు చాలా తక్కువ అప్లికేషన్స్ వచ్చా యట. ఆ వచ్చిన అప్లికేషన్ తాలూకు వ్యక్తులు కొంత మంది మాత్రమే ఇంటర్ వ్యూకు వచ్చారట. ఇంటర్ వ్యూకు రానివారిలో మాధవ్ కూడా వున్నాడు. జాన్, సుందర్ అనే వ్యక్తిని తన సెక్రటరీగా వేసుకొన్నాడట. థామస్ అందించిన సమాచారం ఇది'' ఇన్ స్పెక్టర్ చెప్పటం ఆపి, రాజా ముఖంలోకి చూసాడు.

''మాధవ్ జేబులో అనుమానించదగిన ఆధారాలు ఏమైనా దొరికాయా?''

ఇన్ స్పెక్టర్ లేదన్నట్లు తల వూపాడు.

''థ్యాంక్స్! త్వరలోనే హంతకుడిని పట్టుకొంటాను,'' అని డిటెక్టివ్ రాజా తన అసిస్టెంటుతో బయటకి నడిచాడు.

''ఇప్పుడు ఏం చేద్దామంటారు?'' గోపి కారుని స్లోగా పోనిస్తూ అడిగాడు.

''గోపీ! మాధవ్ ఇంటర్ వ్యూకు వెళ్ళినది లేనిది తెలుసుకోవాలంటే అతను హైదరాబాద్ లో దిగి ఎటు వెళ్ళినది తెలుసుకోవాలి. మనం హైదరాబాద్ వెళ్ళి టాక్సీ డ్రైవర్లని, ఆటో డ్రైవర్లని పట్టుకొంటే మాధవ్ జాడ ఏమైనా తెలియవచ్చు. నువ్వు విమల్ దగ్గరకి వెళ్ళి మాధవ్ ఫోటోలు రెండు అడిగి తీసుకురా. మనం సాయంత్రం హైదరాబాద్ వెళదాం!'' అన్నాడు డిటెక్టివ్ రాజా.

5

ఆ సాయంత్రమే డిటెక్టివ్ లు ఇద్దరూ హైదరాబాద్ కు ప్రయాణమైనారు.

ఇద్దరూ హోటల్ మదీనాలో బసచేశారు.

టిఫిన్ తినేసి స్టేషన్‌కు బయలుదేరారు.

మాధవ్ ఎక్కిన ట్రైన్ రావటానికి ఇంకా ఓ గంట టైముంది.

గోపీ టాక్సీలమీద, రాజా ఆటోలమీద దండయాత్ర ప్రారంభించారు.

రాజా మాధవ్ ఫోటోను ఒక్కొక్క ఆటో డ్రైవర్‌కి చూపిస్తూ అతన్ని గురించి అడుగుతున్నాడు.

పదిహేను నిమిషాలలోనే అతని ప్రయత్నం ఫలించింది.

మాధవ్‌ని ఎక్కించుకొన్న ఆటో డ్రైవరు మాధవ్ ఫోటో చూసి, అతను తన ఆటోలో యెక్కాడని చెప్పాడు.

రాజా తేలిగ్గా నిట్టూర్చి, టాక్సీడ్రైవర్లతో తంటాలు పడుతున్న తన అసిస్టెంట్‌ని పిలిచాడు.

తన అసిస్టెంట్‌తో ఆ ఆటో ఎక్కాడు.

అరగంట తరువాత జాన్ బంగళాముందు ఆగింది ఆటో.

డ్రైవర్‌కు డబ్బు ఇచ్చివేసి, ఇద్దరూ లోపలికి నడిచారు.

తలుపులు తెరిచే వున్నాయి.

నౌకరు హాల్లో సోఫాలు తుడుస్తున్నాడు.

డిటెక్టివ్‌ల నిద్దరినీ చూడగానే "మీరూ..." అంటూ ఆగిపోయాడు.

"నేను ప్రైవేటు డిటెక్టివ్‌ని. ఇతను నా అసిస్టెంట్. మీ అయ్యగారితో పనుండి వచ్చాను. వున్నారా ఇంట్లో?"

డిటెక్టివ్‌లు అనగానే నౌకరు గతుక్కుమన్నాడు.

పైకి ఎలాంటి ఖంగారుని కనిపించనియ్యకుండా "అలా కూర్చోండి. అయ్యగార్ని పిలుస్తాను" అని మేడ మీదకు వెళ్ళాడు.

కొద్దిసేపటి తర్వాత జాన్ వచ్చాడు.

రాజా తమని పరిచయం చేసుకొన్నాడు.

"మీ గురించి పేపరులో తరచూ చూస్తుంటాను రాజాగారూ! ఇలా మనం కలుసుకోవటం నాకు చాలా ఆనందంగా వుంది" అని నౌకరుని పిలిచాడు. ఇద్దరికి డ్రింక్స్ తెమ్మని చెప్పాడు.

రాజా వెళ్ళబోతున్న నౌకరును ఆపి "జాన్! మేము వచ్చింది డ్రింక్స్ తీసుకొందుకు కాదు" అన్నాడు.

జాన్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడే కాని యేం ప్రశ్నించ లేదు.

"మాధవ్ ఇక్కడకు వస్తే రాలేదని ఎందుకు అబద్ధ మాడారు?" రాజా నింపాదిగా అంటూ జాన్ ముఖం లోకి చూసాడు.

"మాధవ్ ఇక్కడకు వచ్చినట్లు సాక్ష్యం చూపించ గలరా?"

"అతను ఎక్కివచ్చిన ఆటో డ్రైవర్ ప్రత్యక్షసాక్షి!" రాజా నవ్వుతూ అన్నాడు.

జాన్ లోలో భయపడ్డా పైకి మేకపోతు గాంభీ ర్యాన్ని ప్రదర్శించాడు.

"రాజాగారూ! ఇంతదాకా వచ్చాక నిజం దాచటం నా కిష్టంలేదు. మాధవ్ నా వద్దకు ఇంటర్వ్యూకు వచ్చాడు. అతను సెలక్ట్ కాలేదు. వెంటనే వెళ్ళిపోయాడు. బహుశా

వుద్యోగం దొరక లేదని ఆత్మహత్య చేసుకొనివుంటా
"ఈ సంగతి ఇనస్పెక్టర్‌తో ఎందుకు చెప్పలేదు"
"క్షమించండి! పరువుగా బ్రతుకుతున్న నేను సులు గోడవల్లో తలదూర్చి పరువుని పోగొట్టుకోలేక అబద్ధం చెప్పాను."

డిటెక్టివ్ రాజా ఒక్క నిమిషం మౌనం వహించా
"మీ సెక్రటరీ సుందర్ ఇంటి ఎడ్రస్, మి ఇంటర్వ్యూ చేసిన కాండిడేట్స్ అప్లికేషన్స్ ఇవ్వండి
"సారీ! సుందర్ నా సెక్రటరీగా ఎన్నికయిన తర్వా ఆ అప్లికేషన్స్ బుట్టదాఖలా చేసాను. సుందర్ ఎడ్ర మాత్రం ఇవ్వగలను" జాన్ సుందర్ ఎడ్రస్ చెప్పా
తన ఇంటికి కొద్దిదూరంలోనే సుందర్ ఇల్లు వుండ చెప్పాడు.

డిటెక్టివ్‌లు ఇద్దరూ బయటపడ్డారు.
"గోపీ! నువ్ సుందర్ దగ్గరికి వెళ్ళి అసలు ఇంటర్వ్యూ చేసిన వ్యక్తి ఎవరో కనుక్కో. నేను థామస్ దగ్గరకు వెళతాను. నువ్వు అక్కడినుంచి పోలీస్ స్టేషన్ వచ్చెయ్!" అన్నాడు రాజా.

6

సుందర్ ఇల్లు దగ్గరగా వుండటంతో గోపి కాలినడకనే అతని ఇంటికి బయలుదేరాడు.
సుందర్ నౌకరు, గోపిని కూర్చోమని చెప్పి, పైకి వెళ్ళి నిద్రపోతున్న యజమానిని లేపాడు.

సుందర్ లేవటానికి విసుక్కుంటుంటే "ఆ వచ్చిన ఆయన డిటెక్టివ్ అట బాబూ!" చెప్పాడు నౌకరు.
డిటెక్టివ్ అన్నమాట వినగానే సుందర్‌కు మత్తు

వదిలిపోయింది. గాబరా మొదలయింది.

గబగబా క్రిందకు దిగివచ్చాడు.

గోపి తనని తను పరిచయంచేసుకొని "సుందర్ గారూ! మిమ్మల్ని ఇంటర్‌వ్యూ చేసింది జాన్ గారేనా?" అని ప్రశ్నించాడు.

సుందర్ పెద్దగా నవ్వాడు.

"ఆయన కాకపోతే మరెవరు చేరస్తానుకొంటున్నారు?" నవ్వటం ఆపి తిరగేసి ప్రశ్నించాడు.

అతని పుల్లవిరుపు సమాధానం విన్న గోపికి అతన్ని చాచిపెట్టి కొట్టాలనిపించింది.

అయితే అది మర్యాదకాదని, తన కోపాన్ని అణచుకొన్నాడు.

"జాన్ ఎలాంటివాడు?"

"దేవుడిలాంటి మనిషి. ఎం.ఏ.పాసయి నిరుద్యోగిగా బ్రతుకుతున్న నాకు జీవనోపాధిని కల్పించిన జాన్ గారు నాకు పితృసమానులు."

సుందర్ మాటలు విన్న గోపి, తను అతన్ని మరేం ప్రశ్నించనక్కర్లేదనుకొని, అతనితో చెప్పి, పోలీస్ స్టేషన్‌కు నడిచాడు.

రాజా, ఇనస్పెక్టర్ థామస్, మాధవ్ కేసు గురించే మాట్లాడుకొంటున్నారు.

గోపి వారిని కలుసుకుని జరిగిందంతా చెప్పాడు.

సుందర్ మాటల్లో నిజం వుందనిపించలేదు రాజాకు.

అయితే ఇనస్పెక్టర్ ముందు తన అనుమానాన్ని బయటపెట్టలేదు.

ముగ్గురూ మాట్లాడుకొంటుండగా అంతలోనే టెలి-

ఫోన్ గణ, గణా మ్రోగింది.

థామస్ విసుగ్గా రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

"వ్వాట్! జాన్ని ఎవరో చంపేసారా? ఇప్పుడే బయలుదేరుతున్నా" అని టెలిఫోన్ పెట్టేసి, రాజాని చూసాడు.

"జాన్ రివాల్వర్తో చంపబడ్డాడట" చెప్పాడు.

డిటెక్టివ్లు ఇద్దరికీ చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది.

జాన్ తమతో మాట్లాడి అరగంట అయినా కాలేదేమో? అప్పుడే చంపబడ్డాడా?

ముగ్గురూ జాన్ ఇంటికి బయలుదేరారు.

జాన్ మేడమీద, తన గదిలో రక్తపుమడుగులో పడి వున్నాడు.

ఇనస్పెక్టర్, పోలీస్ డాక్టర్ తదితరులకు ఫోన్ చేసాడు.

అంతా తమ, తమ పనులు మొదలుపెట్టారు.

నౌకరు ఓ వారగా నిలుచొని సన్నగా రోదిస్తున్నాడు.

"జాన్గారు పోయినట్లు ఆయన సెక్రటరీకి తెలియ పరిచావా?" అని ప్రశ్నించాడు రాజా.

"లేదు బాబూ, నేను కిచన్రూమ్లో వంట చేస్తున్నాను. ఏం కూర వండాలో అడగాలని పైకి వచ్చాను. అయ్యగారు రక్తపుమడుగులో పడివున్నారు. వెంటనే ఇనస్పెక్టర్గారికి ఫోన్ చేసాను. సుందర్బాబుగారికి ఫోన్ చేస్తాను."

నౌకరు టెలిఫోన్ వైపు కదలబోతుంటే రాజా అతన్ని పట్టి ఆపి, గోపికి ఏదో చెప్పి బయటకు పంపించాడు.

7

గోపి సుందర్ ఇంటిముందు కారుని ఆపి, వెనక్కి తిరగబోయాడు.

అంతే! అతని తలమీద బలంగా దెబ్బ పడింది.

గోపి వెంటనే తెలివితప్పిపోయాడు.

ఐదునిమిషాలలో లోపలినుండి ఒక అందమైనయువతి బయటకు వచ్చింది.

"మీనా! కారులో డిటెక్టివ్ వున్నాడు సాయం పట్టు" గోపిని కొట్టిన వ్యక్తి అన్నాడు.

"సుం...ద...ర్. డిటెక్టివ్ నికూడా? అతను..."

"షటాప్! చెప్పింది చెయ్యటం నేర్చుకో!" అతను తీవ్రంగా అన్నాడు.

మీనా చిన్నగా నిట్టూర్చింది.

ఇద్దరూ కలిసి గోపిని లోపలికి తీసుకువెళ్ళి ఒకగదిలో బంధించారు.

"సుందర్! నీ రాక్షసత్వాన్ని భరించటం నా తరం కాదు. నేను పోలీస్..." ఆమె మాటలు పూర్తి కాక మునుపే అక్కడికి "అమ్మా" అంటూ వచ్చాడు పద మూడేళ్ళ రవి.

రవిని చూడగానే అందమైన సుందర్ ముఖంలో చిరుదరహాసం వెలిగింది.

"మీనా! రవి నీకు అక్కర్లేదనుకొంటే పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇయ్. కాదనను" అన్నాడు మెల్లగా.

మీనా అతన్ని అసహ్యంగా చూసింది.

"రవి నాకే కాదు నీకూ కొడుకే అన్నసంగతి మరచి పోయావా?"

సుందర్ పక, పకా నవ్వాడు.

"మీనా! నేను అన్నీ మరచిపోయి చాలారోజులైంది!

మీనా ఇంకేం మాట్లాడలేనిదానిలా కొడుకుని తీసుకొని, అక్కడనుంచి విసురుగా వెళ్ళిపోయింది.

౬

రాజా చేతివాచిని చూసుకున్నాడు.

ఏడుగంటలయింది.

గోపి బయలుదేరి నాలుగుగంటలు పైనే అయింది.

అతనివద్దనుంచి ఎలాంటి సమాచారం రాకపోవడంతో రాజాలో గాబరా మొదలయింది.

అతను శత్రువులచేతికి దొరికిపోయాడని భావించాడు. కారులో సుందర్ ఇంటికి బయలుదేరాడు.

రాజా తన కారు దిగి, బంగళా వెనుకవైపుకు నడిచాడు.

కొంచెం ఎత్తుగావున్న పిట్టగోడ గెంతి లోపలికి ప్రవేశించాడు.

వెనుకవైపు స్విమింగ్ పూల్, మరోచోట అందమైన స్త్రీ శిల్పం కనిపించాయి. రాజా నీటిగొట్టం పట్టుకొని పైకి ఎక్కాడు.

విశాలమైన డాబా, దానికి మెట్లు కనిపించాయి.

రివాల్వర్ పట్టుకొని, అడుగులో అడుగువేసుకొంటూ మెట్లు దిగాడు. పెద్ద వరండా కనిపించింది.

ఆ వరండాకి కుడివైపుగా నడిచాడు రాజా.

అంతలో ఒక స్త్రీ ఏడుపు వినిపించింది ఒక గది లోంచి.

రాజా పరుగున ఆ గదిదగ్గరకు వెళ్ళి, చెవులురిక్కించి విన్నాడు.

"సుందర్! గోపిని నేనే వదిలేసాను. రవి ఏం చెయ్య లేదు. వాడిని ఏమీ అనకు!"

"నోరు ముయ్! వేలెడంత లేని వెధవ, నా పనులకు అడ్డువస్తాడా? వీడిని...వీడిని......"

రాజాకు మరి మాటలు వినిపించలేదు. కాని ఒక కుర్ర వాడి అరుపు, స్త్రీ ఏడుపు, ఆ తరువాత ఎవరినో బర, బరా ఈడ్చుకు వెళుతున్న శబ్దము వినిపించింది.

రాజాలో సహనం నశించింది.

లోపల ఏం జరిగిపోతున్నదో అనే భయంతో తలు పుల్ని బలంగా తోసాడు. పదినిముషాలు ప్రయత్నించాక తలుపులు తెరచుకొన్నాయి.

లోపల ఎవరూ కనిపించలేదు.

అలా వరుసగా నాలుగు గదులు దాటాక రాజా చూసిన స్విమింగ్ పూల్ కనిపించింది.

రాజా తన చూపుల్ని నేలమీదకు నిలిపాడు.

బూట్లగుర్తులు, ఒక స్త్రీ పాదాలగుర్తులు, మరో చిన్న పాదాలగుర్తులు కనిపించాయి. అతను తృప్తిగా వూపిరి పీల్చుకుని, గుర్తుల వెంబడి నడిచాడు. ఆ గుర్తులు స్త్రీ శిల్పందాక వచ్చి ఆగిపోయాయి.

రాజా ఆ బొమ్మని త్రిప్పగానే, అది ప్రక్కకు తొలగి మెట్లు కనిపించాయి. అతను తన జేబులో డైరీ తీసి, గోపికి లోపలికి వచ్చేదారి అంతా రాసి, హాలులో ఆతనికి కనిపించేలా పెట్టి, మళ్ళీ ఆ శిల్పందగ్గరికివచ్చాడు. గోపి తప్పించుకు పారిపోయాడంటే పోలీసులతో వస్తా డని తెలుసు రాజాకు. రివాల్వర్ చేతబట్టుకొని మెట్లు దిగాడు.

చివర మెట్టు దిగి కనిపించిన దృశ్యం చూసి కొయ్యబ
పోయాడు.

రవికి ఇరవై అడుగులదూరంలో ఒక పెద్దపులి నిల్చొ
వుంది. రవి భయంతో గట్టిగా ఏడుస్తున్నాడు. రా
ట్రిగ్గర్ నొక్కబోయాడు.

కాని ఎవరో అతని చేతిలో రివాల్వర్‌ని తృళ్ళగొ
ముందుకు తోసారు. అతనుకూడా కందకంలాంటి
ప్రదేశంలో రవి ప్రక్కన పడ్డాడు.

౯

పులి చూపులు ఈసారి రాజామీద పడ్డాయి.

అది నాలుక చప్పరిస్తూ, గట్టిగా గాండ్రించింది
రాజా ఆందోళనగా దాన్ని చూసాడు.

పులికీ, అతనికి మధ్య రవి వున్నాడు.

"సుందర్! వాళ్ళని రక్షించు. నీవు కావాలంటే నన్ను
చంపు!" మీనా ఏడుస్తూ అంటున్నది పైనుంచి.

సుందర్ ఆమె చేతిని గట్టిగా పట్టుకొని, రాజా,
రవిల ముఖంలో కనిపిస్తున్న మృత్యుభీతిని తిలకిస్తూ
ఆనందిస్తున్నాడు.

మీనా అతనిచేతిలో నలుగుతున్న తన చేతిని విడి
పించుకోనేందుకు విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ, గట్టిగా
ఏడుస్తున్నది.

సుందర్ పడి, పడి నవ్వుతున్నాడు.

అందమైన అతని ముఖం వికృతంగా మారిపోయింది.

అతడి నరనరాలలో ఏదో ఆవేశం, ఆనందం, జర
జరా ప్రాకిపోతున్నది.

రాజాకు మతిపోతున్నట్లు వుంది.

ఇంతవరకూ ఎన్నో కేసులు చేపట్టాడు కాని ఒక క్రూరమృగంతో, ఏ ఆయుధం లేకుండా నిలవటం అదే ప్రథమం.

రాజా పులివైపు చూసాడు. అది గెంతేటందుకు సిద్ధంగా వుంది.

అదిగాని గెంతితే రవి దానికి విందుకాక తప్పదు.

పులి గెంతబోతుంటే తను రవిమీదకు ఎగిరి, అతనితో పాటు క్రిందపడి బడ, బడా దొర్లాడు.

పులి వూపుగా వెళ్ళి పులిబోనుకు గుద్దుకొని, ఆ ప్రదేశం దద్దరిల్లిపోయేలా గాండ్రించింది.

క్రిందపడ్డ రవి చురుగ్గా లేచి నిలబడి, ఓ వారకు పరిగెట్టాడు.

రాజా లేచి నిలబడి పులిని చూసాడు.

దాని కళ్ళలో కసి, క్రోధం కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నది.

అది మెల్ల, మెల్లగా నడుస్తూ రాజాకు దగ్గర అవుతున్నది.

రాజా అడుగులు వెనక్కి పడ్డాయి.

అతని కళ్ళలో భీతి కదలాడుతున్నది. తనకు ఎదుట పడిన మృత్యువుని రెప్పవేయకుండా చైతన్యరహితుడై చూస్తున్నాడు.

సుందర్ నవ్వు తెరలు తెరలుగా వినిపిస్తున్నది.

పులి పెద్దగా గాండ్రిస్తూ, రాజామీదకు దూకబోతున్నంతలో, దాని నుదుటిలోకి సర్రున బుల్లెట్ దూసుకుపోయింది.

క్షణంలో పులి గాండ్రిస్తూ క్రిందపడి తన్నుకొని సాగింది.

రాజా ఆశ్చర్యంతో వెనుతిరిగాడు.

గోపి, ఇన్‌స్పెక్టర్ శ్యామూల్ కనిపించారు.

శ్యామూల్ చేతిలోని రివాల్వర్ నిప్పులు కురిపిస్తున్నది.

సుందర్ ముఖం నల్లగా పాలిపోయింది.

మీనాని కసిగా చూసాడు.

"మిస్టర్ సుందర్! హేండ్సప్..." అంటూ అతనిని కస్టడీలోకి తీసుకున్నాడు, ఇన్‌స్పెక్టర్ శామ్యూల్.

"డిటెక్టివ్ గారూ! సుందర్ ఒకప్పుడు మంచిమనిషే. కాని కొంతకాలంనుంచి అతను దానవుడిగా మారిపోయాడు. అతను ప్రాణంగా పెంచుకొనే పిల్లి ఎలుకల్ని పట్టి విచిత్రంగా చంపటం చూసేవాడు. ఒక్కోసారి తనే ఎలుకల్ని పట్టి దానిముందర వేసి వినోదం చూసేవాడు.

రాను, రాను, అతనిలో రాక్షసత్వం ప్రారంభమైంది. ఒక సర్కస్ కంపెనీతో స్నేహంచేసి ఎలాగో ఈ పులిని సంపాదించాడు. తర్వాత నన్ను ఆడవాళ్ళతో పరిచయం పెంచుకోమన్నాడు. ధైర్యవంతులని, బలవంతులని జంతువులకు విందుగా వేసేవాడు.

నేను రవికోసం ఎందరో అమాయకులను ఇక్కడ బలిపెట్టాను. నా అందంతో ఎందరినో మృత్యు ఒడిలోకి పంపాను..." అంటూ మీనా రెండు చేతుల్లో ముఖాన్ని దాచుకొని వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది.

—: ఐపోయింది :—